

1959-09-14

AFSENDER

Jørn Vind

MODTAGER

Arthur Køpcke, Tut Køpcke

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Afsendersted:

Bogø

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Tut Køpcke

Omtalte steder:

København

Bogø

Arkivplacering:

Aros, Arthur Køpckes Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Vind skriver og fortæller, at han meget gerne ville komme til København, men han har ingen penge. Det er lige så svært for ham at undvære København, som det må være for Addi at være græsenkemand. Han fortæller, at han er godt i gang med at male; den spontanisme, han havde set i København, havde virket befriende.

TRANSSKRIFTION

Kære fraværende Tut og nærværende Adi,
ak ja! Som altid når jeg fatter pennen, må mine første
være beklagelser (egentlig ejendommeligt, når jeg
samtidig må indrømme at de svar jeg får, altid
giver den modsatte oplevelse, nemlig glæde).
Det rørte mig dybt, at I havde ventet mig,
og guderne skal vide, at jeg intet hellere ville end
at være i København. Imidlertid forhindrer et
økonomisk sammenbrud, at jeg kommer til Kbh.
på denne side af din parisertur¹. Af og til hører
jeg på 2. eller 3. hånd lidt om jeres bedrifter.
Du kan ikke lide at være græsenkemand,
siger du. Det forstår sig. Det er sikkert lige så
ubehageligt for dig at undvære Tut, som det er

for mig at undvære København. Jeg maler så
meget jeg overhovedet kan nå, det er dog ikke
nok. Den omgang spontanisme jeg så i Københ.
var befriende. Jeg regner stadig med at få
en udstilling til foråret. Nå. gud ved om
verden står til den tid.

Det ligger stadig tungt t med piger på
Bogø, men dog bedre end det nogensinde har
gjort. Som de siger i kursberetningen i radioen:
"Tendensen var jævn, med stigende efterspørgsel."

Hilsen fra en taknemlig bogøbo:

Jørn Vind

Bogø, den 14. september 1959.

¹ Køpcke har åbenbart tilkendegivet, at han ville rejse til Paris. I slutningen af september er han tilsyneladende i Meudon, se brev fra Klaus-Jürgen Fischer dateret 24. september 1959 og adresseret til Køpcke i Meudon.

Kære fraværende Tut og nærværende Adi,
ak ja! Som altid, når jeg fatter penen, må mine første
ord være beklagelser (egentlig yndommeligt, når jeg
samtidig må indrømme at de svar jeg får, altid
giver den modsatte oplevelse, nemlig glæde).

Det rørte mig dybt, at I havde ventet mig,
og guderne skal vide, at jeg intet hellere ville end
at være i København. I midlertid forhindrer et
økonomisk sammenbrud, at jeg kommer til Kbh
på denne side af din pariseretur. Af og til hører
jeg på 2. eller 3. hånd lidt om jeres bedrifter.

Du kan ikke li' at være græsnkemand,
siger du. Det forstår sig. Det er sikkert lige så
ubehageligt for dig at undvære Tut, som det er
for mig at undvære København. Jeg maller så
mægt jeg overhoved kan nå, det er dog ikke
nok. Den omgang spontanisme jeg så i Københ.
var befrindt. Jeg regner stadig med at få
en udstilling til foråret. Nå, gud ved om
verden står til den tid.

Det ligger stadig tungt * med piger på
Bogø, men dog bedre end det nogensinde har
gjort. Som de siger i kærshæftningen i radioen:
"Tendensen var jævn, med stigende efterspørgsel."

Hilsen fra en taknemlig bogøbo:

Joim Knud

Bogø, den 14. september 1957.